

Η ΣΕΛΙΣΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

ΓΙΑΠΩΝΕΖΙΚΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ

Η ΜΥΙΓΕΣ ΚΙ' Ο ΤΟΥΦΟΥ.

Μιά φορά κι' έναν καιρό, σέ μιὰ φτωχική συνοικία μιὰς από τις μεγαλύτερες πολιτείες τῆς Ἰαπωνίας ζούσε ἕνας ἄνθρωπος πού τόν ἔλεγαν Τουφού.

Ὁ Τουφού πουλούσε λεμονάδες, σιρόπια κι' ἄλλα ἀναψυκτικά.

Ὁ Τουφού ἦταν ἕνας ἀγαθός ἄνθρωπος, ἕνας λαμπρός σύντροφος ἀνίκανος νὰ κάνη κακὸ σέ κανένα, πού ἡ καλωσύνη του ἔφτανε καί σ' αὐτές τις μυίγες ἀκόμα πού ἀφθονοῦσαν μέσα στό σπίτι του. Ποτέ δὲν νεύριαζε ὅταν τὸν ἐνωλοῦσαν. Τούς ἔδειχνε, ἀπεναντίας, μεγάλη ἀγάπη κι' ἂν τύχαινε καμμιά ἀπ' αὐτές, ἀπὸ τὴ λιχουδιά τῆς, νὰ πέση σέ κανένα ποτήρι μὲ λεμονάδα ἢ μὲ σιρόπι, ὁ Τουφού ἔτρεχε ἀμέσως καί τὴν γλύτωνε ἀπὸ τὸ πνίξιμο.

Οἱ πελάτες τοῦ Τουφού τὸν κοροΐδευαν γιὰ τὴν ἀδυναμία του αὐτὴ πρὸς τις μυίγες, μὰ ἐπειδὴ ἔφτιαχνε ὡμορφα ἀναψυκτικά, τὸν προτιμοῦσαν πάντοτε. Ἔτσι ὁ Τουφού ἔκανε χρυσές δουλειές καί μέσα σέ λίγα χρόνια μπόρεσε ν' ἀγοράσῃ ἕνα μεγάλο σπίτι καί ν' ἀνοίξῃ ἕνα ὠραιότατο μαγαζὶ σέ μιὰ ἀπὸ τις πιὸ ἀριστοκρατικές συνοικίες τῆς πόλεως.

Ἡ καλὴ του τύχη τὸν ἀκολούθησε καί στὴν καινούργια του κατοικία καί θὰ γινόταν πάμπλουτος, ἂν ἕνας ἀπὸ τοὺς παληούς του γείτονες — ἕνας μοχθηρὸς ἄνθρωπος πού τὸν ἔλεγαν Κουρόντα — ζηλεύοντας τὴν εὐτυχία τοῦ πρώην λεμοναδοπώλη, δὲν ἔκανε μὲ τὴ γυναῖκα του ἕνα καταχθόνιο σχέδιο γιὰ νὰ τὸν καταστρέψῃ καί νὰ τὸν κάνη νὰ τὰ χάσῃ ὅλα — πλοῦτη, ἐκτίμησι καί ἴσως καί τὴ ζωὴ του ἀκόμα.

Ἡ γυναῖκα τοῦ Κουρόντα, πού ἦταν φιλενάδα τῆς γυναίκας τοῦ Τουφού, προμηθεύτηκε ἕνα τρομερὸ δηλητήριο καί κατῶρθωσε νὰ ρίξῃ τὸ μισὸ ἀπ' αὐτὸ στὴν λεμονάδα πού θὰ σερβιριζόταν στοὺς πελάτες καί, καθὼς εἶχε κάθε ἐλευθερία νὰ πηγαινοέρχεται στό σπίτι, ἔκρυψε τὸ ἄλλο μισὸ σ' ἕνα ντουλάπι.

Ὅταν ὁ Τουφού, πού ἔλειπε τὴν ἡμέρα ἐκείνη ἀπ' τὸ σπίτι του, ξαναγύρισε, βρῆκε τὴ γυναῖκα του ξαπλωμένη ἀνάσθητη στό πάτωμα. Εἶχε πῆ ἢ φτωχὴ τὸ τρομερὸ δηλητήριο. Ἐνας γιατρός, πού ὁ ἄντρας τῆς τὸν κάλεσε βιαστικά, δὲν μπόρεσε νὰ τὴν ξαναφέρῃ στὴ ζωὴ καί δήλωσε πὼς εἶχε πεθάνει δηλητηριασμένη.

Ἡ ἀστυνομία ἔφτασε, ἔψαξε τὸ σπίτι ἀπ' τὴ σοφίτα ὡς τὰ ὑπόγεια καί ἀνακάλυψε τὸ ἄλλο μισὸ ἀπ' τὸ δηλητήριο πού εἶχε σκοτώσει τὴν κ. Τουφού, μέσα στό ντουλάπι, ὅπου τὸ εἶχε κρύψει ἡ γυναῖκα τοῦ Κουρόντα. Ὁ φτωχὸς Τουφού, πού ἦταν ἀπελπισμένος γιὰ τὸν θάνατο τῆς γυναίκας του, τὴν ὁποία λάτρευε, ὅπως ἄλλωστε βεβαίωσαν ὅλοι.

Τὸν ὑπέβαλαν σέ βασανιστήρια, μὰ δὲν μπόρεσαν νὰ τοῦ ἀποσπάσουν καμμιά ὁμολογία γιὰ ἕνα ἔγκλημα πού δὲν τὸ εἶχε διαπράξει.

Δυστυχῶς ὅμως ὅλες ἡ ἐνδείξεις ἦσαν ἐναντίον του. Ἔτσι τὸ δικαστήριο τὸν ἔκρινε ἔνοχο καί τὸν καταδίκασε εἰς θάνατον.

Σέ λίγες ἡμέρες, ἕνα σκοτεινὸ καί μελαγχολικὸ πρωῒνὸ, ὁ Τουφού ὠδηγήθηκε στό μέρος ὅπου γινότουσαν συνήθως ἡ θανατικές ἐκτελέσεις.

Ἐκεῖ, ὁ δῆμιος στεκόταν ὀρθός, ἀκουμπισμένος στὴ μεγάλ-

λη του σπάθα, ἔτοιμος νὰ ἐκτελέσῃ τὰ φρικτὰ του καθήκοντα.

Ἐξαφνα, ἡ ἀχτίνες τοῦ ἡλίου πού ἦσαν χλωμές ἀπὸ τὴν καταχνιά, σκοτείνιασαν ἐντελῶς. Συγχρόνως ἑκατομμύρια μυίγες ξεχύθηκαν ἀπὸ τὰ τέσσερα σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος καί πλημμύρισαν τὸ διάστημα, ὅμοιες μ' ἕνα μεγάλο σύννεφο πού κατέβηκε ἀπὸ τὸν οὐρανὸ.

Τὸ ἀπέραντο αὐτὸ σμήνος τύλιξε τὸν Τουφού καί τὸν δῆμιο, κρύβοντας καί τὸν ἕνα καί τὸν ἄλλο πίσω ἀπὸ ἕνα ἀδιαπέραστο τοῖχο. Κι' ὀλοένα ἔφταναν κι' ἄλλες μυίγες πού γέμιζαν τὸν ἀέρα μὲ τὰ σώματά τους καί μὲ τὸν θόρυθο τῶν φτερῶν τους, καί πού ριχνόντουσαν μὲ μανία στό πλήθος καί στοὺς ἀντιπροσώπους τῆς δικαιοσύνης, οἱ ὁποῖοι ἀναγκάστηκαν νὰ σωθοῦν βάζοντάς το στα πόδια.

Ὁ Τουφού, ἐπειδὴ δὲν μπόρεσε νὰ γίνῃ ἡ ἐκτέλεσίς του, ὠδηγήθηκε πάλι στὴ φυλακὴ.

Μὰ τὰ ἴδια ξανάγιναν κι' ἔπειτα ἀπὸ δυὸ μέρες, ὅταν τὸν πῆγαν πάλι στό ἴδιο μέρος γιὰ νὰ τὸν ἐκτελέσουν.

Ἡ ἀρχὴ δὲν ἤξεραν πειὰ τί νὰ ὑποθέσουν μ' αὐτὸ τὸ τόσο ἀκατανόητο καί παράδοξο γεγονός. Κι' ὁ Μικάδος, πού τάμαθε ὅλα, θέλησε νὰ παρασταθῇ τὴν τρίτην φορά πού θὰ γινόταν ἡ ἐκτέλεσις τοῦ αὐτοκράτορος λεμοναδοπώλη.

Μὰ, παρ' ὅλη τὴν παρουσία τοῦ αὐτοκράτορος, ἡ μυίγες πού πολὺ λίγο νοιαζόντουσαν γιὰ τὴν ἐθιμοτυπία, ἐπενέβησαν πάλι τολμηρὰ καί, περισσότερο μανιασμένες νὰ σωθοῦν τὸ φίλο τους, ἐμπόδισαν τὴν δικαιοσύνη νὰ ἐκτελέσῃ τὸ ἔργο τῆς.

Ὁ αὐτοκράτωρ πού εἶδε μὲ τὰ ἴδια του τὰ μάτια αὐτὸ τὸ ἀπίστευτο πρᾶγμα, κάλεσε μπροστά του τὸν Τουφού καί τὸν πρόσταξε νὰ τοῦ τὸ ἐξηγήσῃ.

Ὁ Τουφού τοῦ ἀπάντησε τότε ἀπλᾶ ὅτι, ἐπειδὴ εἶχε σώσει τὴ ζωὴ σέ πολλές μυίγες, ὑπέθετε ὅτι κι' αὐτές, εὐγνωμονώντας τον, τοῦ ἔσωζαν τώρα τὴ δικὴ του ζωὴ.

— Ἀλήθεια! φώναξε ὁ αὐτοκράτωρ. Ἐνας ἄνθρωπος πού ἔχει τόσο πονετική καρδιά ὥστε νὰ σώζῃ τις μυίγες, δὲν μπορεῖ ποτέ νὰ σκότωσῃ τὴν γυναῖκα του!

Καί διάταξε νὰ γίνῃ καινούργια ἀνάκρισις σχετικῶς μὲ τὸ ἔγκλημα.

Ἡ δικαιοσύνη ἀνέλαβε τὸ ἔργο αὐτὸ μὲ μεγάλη δραστηριότητα γιὰ νὰ μὴ μείνῃ πειὰ καμμιά ἀμφιβολία γιὰ τὴν ἀθωότητα τοῦ φτωχοῦ Τουφού.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀστυνομίας ἔξαπέλυσε τὰ πιὸ ἔξυπνα λαγωνικά του.

Τέλος, ὕστερ' ἀπὸ πολλοὺς κόπους καί δυσκολίες, ἡ μηχανογραφία τοῦ Κουρόντα ἀποκαλύφθηκαν κι' ὁ Τουφού πού σώθηκε ὡς ἐκ θαύματος, χάρις στίς μυίγες, ὄχι μόνο ξαναβρῆκε τὴν παληὰ του θέσι, τὴν περιουσία του, τὴν ἐκτίμησι καί τὸν σεβασμὸ ὄλων, μὰ καί ἔγινε ὁ πιὸ στενὸς φίλος τοῦ Μικάδου...

E — P I — A M

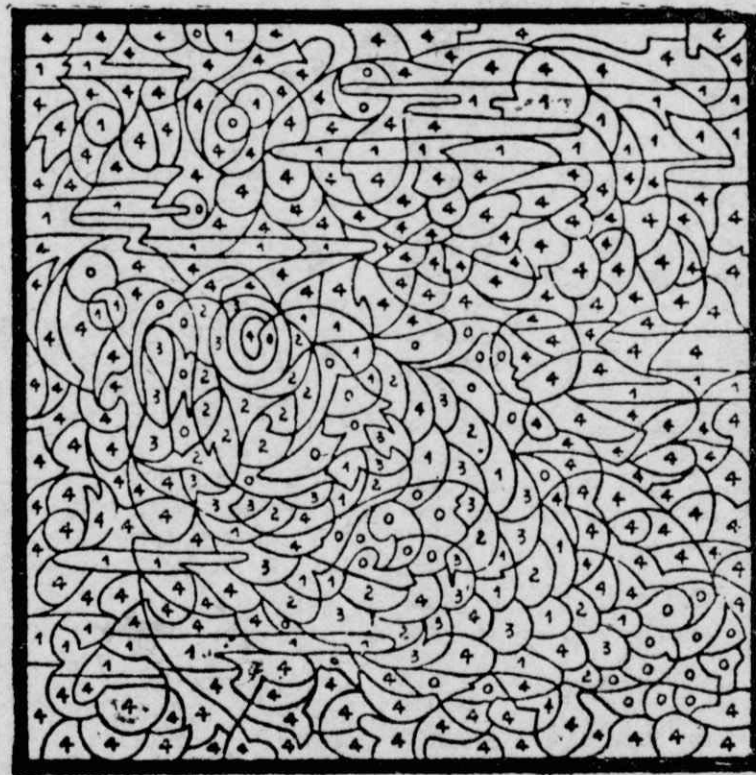
ΚΟΥΒΕΝΤΟΥΛΕΣ

ΓΕΡΟ ΠΑΙΔΙ

— Ἐχω ἀνάγκη ἀπὸ παιδί καί θὰ μπορούσα νὰ πάρω ἕσένα, εἶπε κάποτε ἕνας μπακάλης σ' ἕνα νέο πού τοῦ ζητοῦσε ἔργασια. Δὲν ξέρω ὅμως ἂν βαστοῦνε τὰ χέρια σου γιὰ γερὲς δουλειές. Ἐχεις δυνατὰ χέρια;

— Ἄν ἔχω, λέει, δυνατὰ χέρια!... τοῦ ἀποκρίθηκε ὁ νέος. Τοῦ ἄλλου μου ἀφεντικοῦ μὲ μιὰ γροθιά τοῦ ἔσπασα τρία πλευρά!...

ΤΟ ΠΑΙΓΝΙΔΑΚΙ ΣΑΣ

Χρωματίστε τὰ μεταξὺ τῶν γραμμῶν ἐνδιάμεσα πού ἔχουν τὸν ἀριθμὸ 0 μὲ ἄσπρο, τὸ 1 μὲ μπλε, τὸ 2 μὲ μπλε πολὺ ἀνοιχτὸ, τὸ 3 μὲ μπλε ἀπλῶς ἀνοιχτὸ καί τὸ 4 μὲ μαῦρο καί θὰ σχηματίσετε ἕνα ὠραῖο σχέδιο.